

SZELLEMI IMÁDSÁGOK

2016. július 3.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Egybegyűlt a ház a Jézus nevében, az Isten Igéjének a hirdetésére. Kicsit rövidebb leszek ma, mert sok mindennel elment az idő. Nem akarok a nagy melegben visszaélni sem a jóindulattal, sem a türelmetekkel. Röviden fogok ma prédikálni. Amiről szó lesz, nagyon fontos. A szívetekbe hatoljon az *Ige*, ugyanis Isten Igéje, ha *jó földbe* kerül, akkor úgy van megtervezve, hogy sokat teremjen. *Sokat terem* Isten Igéje, hogyha jó földbe kerül!

A jó földbe került mag *százszorosat* terem! Kell a *jó föld*, ami a mi szívünk. Kell a *mag*, ami a romolhatatlan mag, Isten Igéje. Nála biztos, hogy nincsenek génhibák. Isten Igéje az tökéletes, az jó, az romolhatatlan, az tökéletes mag, s ahogy a szívekbe kerül, Ő garantálja, hogy *megcselekszi*, hiszen azért küldte el.

A jó föld a mi részünkről, hogy odaadtuk magunkat, tudjuk, hogy a szívünk *jó föld*. Mi kell még hozzá? Kellenek hozzá még az *esők* alkalmas időben. Gyakorta megöntözi az Úr, ugye, így írja? A *korai esők*, és azt is megírta, hogy jönnek a *kései esők*.

Ma is megöntöz minket bőséggel a Szellemében, kései esők jönnek ránk, *öntözések*, ami Isten Igéjével történik. Isten Igéje által van, és azt tanítja, hogy a világnak az *illatjai* legyünk. Kell még hozzá az, hogy ráfújjon a *szél* a kertünkre. Ahogy az Énekekben mondja, hogy serkenj fel, északi szél, és fújj az én kertemre, hogy hadd folyjanak annak illatai erre a világra!

Valóban *Krisztus illatja* legyünk, és hogy ne csak magunknak illatozzunk, hanem illatozzunk ennek a világnak, akik nem ismerik a Krisztust. Ezt a krisztusi illatot elvihessük a világnak, hogy megismerhessék, hogy az élő Úr Jézus Krisztus milyen *jókat* cselekedett velünk, és ebben ők is járhatnak. Isten nem személyválogató, és hirdetjük ezért az Evangéliumot.

Az északi, a déli, a keleti és a nyugati *szélnek* a csodálatos munkáiról szoltunk tegnap [2016. 07. 02. imakonferencia]. Ezt ma nem tudom megismételni, de ha valaki szeretne felbuzdulni azon, hogy *Istennek a lehelete*, Istennek az élete, mint a szél, a föld négy sarkáról hogy *fúj* rá az életünkre, a Bibliából, az Igéssel, azt kérem, hogy majd ezt hallgassa meg!

Nagyon sok megértést hoz Isten munkáiról, hogyan lehet prófétálni Isten Szellemének, hogy fújjanak ezek a szelek, hogy jöjjenek, és lépjenek munkába az életünkben. A Jézus Krisztus szent nevében tesszük ezt.

Ma az Efézusi levélre lapozunk, és a Jézus Krisztus Igéjét nézzük, amely nagyon felemelő és nagyon gazdag ígérés. Itt hagytuk félbe a múltkor. Eddig jutottunk, és azt mondtam, hogy ez házi feladat, hogy olvassuk el. Most elolvassuk. Innen indulunk, és meglátjuk, hova jutunk.

Ma szeretnék a *szellemi imádságokról* beszélni, ami nagyon erőteljesen az épülésünkre van akkor, ha megértjük, hogy milyen imák is *hathatóságok* Isten országában. Hogyan imádkoz-

zunk, hogy megmozduljanak, és láthatóan megtörténjenek ezek a változások, amire annyira vágyunk az életben?

Jöjjenek az áttörések, és jöjjenek a szükséges változások, hogy közelebb kerülhessünk Istenhez! Miként imádkozunk? Ha már azt az *egyszerű imánkat* elmondtuk, hogy Uram, segíts, akkor hogyan tovább? Erre ad segítséget a Biblia. Nagy segítséget. Nézzük meg, hogy Pál, a Szellem által ihletve milyen imádságokat közöl velünk?

Ugyanis ezeket az *imákat*, amiket ő a Szellem által leír, és imádkozza a gyülekezetekért, akiket ő plántált – az Úr plántálta őáltala, szebb, ha így mondom –, ezeket rendszeresen imádkozza. Azt írja, hogy *szüntelen* való könyörgésekben vagyok értetek, és nem szünöm meg imádkozni ezekért értetek.

Tehát azok az imádságok, amelyeket minden nap elmondhatunk *magunkért* és *másokért*, ezekben a levelekben megtalálhatóak. Ezeket kell is imádkoznunk *rendszeresen*, hogy egy *öntözés* legyen az életünk felett! Hogy meg legyünk úgy öntözve, hogy ezek a magok, amik a szívünkbe kerültek, növekedhessenek.

Isten *Igéjének az imádkozása*, mivel Szellem ihlette imádságok ezek, ha ezeket imádkozzuk, akkor szellemben való gazdagságot fogunk tapasztalni, egy szellemben való buzdulást fogunk tapasztalni.

Felgerjednek bennünk a szellemiek, miközben ezt imádkozzuk, mert Isten egyedül csak az Ő *Igéjével* képes *együtt munkálkodni*. Azt tekinti, az a *mindenható hatalom* a földön, Isten Igéje. Így imádkozik Pál az efézusiakért, akik már újjászületettek az Úrban.

EFÉZUS 2,1–6.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,

Ezek újjászületett testvérek már. Közli velük, hogy a halálban voltatok. Holtak voltatok. Ugyan élőként, a földön élő emberekként, de [szellemileg] holtak voltatok.

2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;

Ez a szellem maga a sátán. A levegőbeli hatalmasság fejedelme, a sötétség birodalmának a feje az ördög, a sátán. Az engedetlenség fiaiban munkálkodik – közli velünk. Már nem kellene nekik ott járni, de mivel engedetlenek – így hívja őket az Ige, mert hallják az Evangéliumot, de nem fogadják be –, az *engedetlenség fiainak* tekinti őket az Ige. Nem jöttek be erre a megelevenített *világosságra*, ami az efézusiakban már munkálkodik.

Amikor írja, hogy titeket is megelevenített, akkor az első fejezetre utal, a 20-as versre, amikor Krisztust elevenítette meg a halálból. Krisztust feltámasztotta, az első fejezetben ezt írja. A hatalma erejének munkája szerint *feltámasztotta* Krisztust a halálból, és ültette Őt magas helyekre, az *Ő jobbára*.

Ennyit tudnunk kell az első fejezetről, mert annak a kapcsán hozza elő ezt a világosságot, hogy amikor Krisztust feltámasztotta a halálból, akkor *titeket is megelevenített*, együtt történt a kettő. Titeket is megelevenített, ahogy Krisztust kihozta a halálból, úgy titeket is kihozott ebből a halálból. Mert a vétkeitek és bűneitek miatt holtak voltatok.

Nagyon érdekes tudni azt, hogy úgy tekint ránk az Ige, hogy holtak voltunk. Aztán közli velünk, hogy Krisztussal együtt meg kellett halnunk. Kérdezem én tőletek, hogy gondolkod-

tatok-e már arra, hogyha valaki a halálban van, akkor hogy képes meghalni? Mert ugye írja, hogy holtak voltatok, és aztán közli velünk azt is, hogy a Krisztusban, azon a keresztfán mi is meghaltunk. Innen látszik, hogy *többféle halál* van a Biblia szerint.

Van a *szellemi halál*, amire itt utal, hogy ti holtak voltatok a bűneitek miatt, ez a szellemi halál. Azt Krisztus magára vette, és Krisztusnak meg kellett halnia a kereszten. Az egy fizikai és egy szellemi halál volt, és ebben a halálban is részt kellett vennünk. Bár holtak voltunk, ennek a szellemi halál állapotnak meg kellett halnunk ott a kereszten.

Krisztus *meghalt értünk*, mi pedig Őbenne. Ennek meghaltunk, és így lettünk *megelevenítve*, az Ő feltámadása által. Egy *új életre* hívott elő minket a Krisztusban. Most, hogy ebben az új életben élünk, már csak egy feladatunk van, hogy azokat a tagjainkat, amelyek nagyon megakarnának elevenedni, azokat meg kell *öldökölni* bennünk, ez a harmadik rész, ahol meg kell ismerkednünk a halállal.

A *testnek* nem szabad túl sok életet adni, amikor föl akar buzdulni azokra a cselekedetekre, amelyek nem támogatják a szellemben járásunkat. Tehát van a szellemi halál, amelyben voltak, írja, hogy ti holtak voltatok a vétkeitek és bűneitek miatt. Mindannyian ilyenek voltunk.

A bűn alatt születünk, majd a Krisztussal meghaltunk a kereszten, akik hiszünk. A harmadnapon feltámadtunk a halottainkból az Úr Jézus Krisztussal. Ezt közli itt ebben az ígerésben. Ti már nem az engedetlenség fiaikhoz tartoztok, mert már elfogadtátok ezt a *megváltást*, emlékeztet minket. Azt mondja:

EFÉZUS 2,1–6.

3. Akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint a többiek is:

Abban az időben, amikor még a Krisztust nem ismertétek, ti is ott forgolódtatok az engedetlenség fiai között. Hogy mi is a testünk kívánságaiban jártunk – mondja Pál. Pál magát is odasorolja. A *test kívánságaiban* jártunk. Amíg az e világ istenéhez tartoztunk, addig az vezérelt minket. A test és a gondolatok cselekedete.

Amit kigondoltunk, azt jónak találtuk, és megcselekedtük. Kicsapongó életet is élhet így az ember. Ami eszébe jut, azt megcselekszi. Természet szerint haragnak fiai vagyunk. Ez azt jelenti, hogy úgy születünk. Természet szerint fiúnak születesz, vagy lánynak születesz. Nincs semmi beleszólásod. A kisbaba megszületik, vagy kisfiú születik, vagy kislány.

Természet szerint meghatározott a neme. Beleszületett. Senki nem kérdezte meg tőle, hogy akarsz fiú lenni ebben a világban, és férfivé gyarapodni, vagy inkább kislánynak akarsz születni, és akkor leszel felnőtt hölgygyé? Senki nem kérdezte meg tőlünk. Természet szerint adatott nekünk.

Ugyanígy adatott nekünk, beleszületünk ennek a bűnnek, a haragnak a szellemi állapotába. Amikor e világra megszületünk Ádámban, *elveszettek* voltunk. A haragnak fiai voltunk – így írja. Azt jelenti, hogy ebben az állapotban, ahol voltunk, bármit is cselekedhettünk volna, az nem lehetséges, hogy tetszésére legyen Istennek.

Mert az ellenség természete munkálkodott bennünk, be voltunk erre oltva a bűn ábrázatában. A szellemi halálnak az állapotában voltunk. Erről szól az 1–3. vers. Akkor jön egy óriási világosság hozzánk.

EFÉZUS 2,1–6.**4. De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett,**

Ezt mondd velem együtt: de az Isten. Az Isten valamit cselekedett, nem hagyta, hogy ez így maradjon, hogy te elveszett légy, hogy bűnben jársz, hogy az engedetlenség gyermeke légy, hogy a harag fia maradjál! Nem hagyta! Azt mondta: megcselekszem azt. Pál írja: *de az Isten*.

Itt van a mi kimenekedésünk, amikor ezt itt meglátjuk, hogy ebből az állapotból valaki *kiemelt* minket, anélkül, hogy azt mi kértük volna, vagy akartuk volna. Rá se láttunk, hogy ott voltunk. Nem láttuk, hogy a halálban voltunk, egyikünk sem tudta. Éltük az életünket, amíg valaki el nem mondta nekünk, hogy de az Isten *tett valamit* érted!

Az Isten gazdag lévén *irgalmasságában*. Ez arról szól, hogy valaki megkönyörült rajtad. Gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből. Tudod-e, hogy *szerелеmből* történt, az Ő vágyakozásából, hogy *visszaszerezhessen* magának? Az Ő vágyakozásából történt, az Ő nagy szerelméből történt, amellyel minket szeretett! Mi szeretve voltunk akkor is, amikor a szellemi halálban voltunk. Már akkor szeretett minket.

Ezt állandóan érlelgesd magadban, és forgasd magadban, hogy *szeretve vagy*! Naponta meg kell fürdeni ebben, sokszor! Mondani kell, saját magadnak, amikor mész át nehéz helyeken: Az Úr szerelmében vagyok, az Úr szeret engem! Az Úr feltétel nélküli szeretettel elfogadott engem! Át tudok menni ezen! Képes vagyok átmenni ezen, mert az Ő nagy szerelméből szeretett engem! Ezért cselekedett valamit.

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

Látod, hogy halálban voltunk a vétkek és a bűnök miatt? Ez a *szellemi halál*, meg voltunk halva! Bár éltünk a földön, de mégis meg voltunk halva. Mert a Biblia több halál fogalmat és több élet fogalmat ír le. Amíg ezeket nem értjük, addig tényleg érthetetlen számunkra a Biblia. Hogy van az, hogy meg voltunk halva? Szellemi halál volt ez.

Benne voltunk az engedetlenségben, benne voltunk ebben az elveszett birodalomban, ahova a sátán vitte el az embert. Azt írja, hogy megelevenített együtt a Krisztussal. Ez ott történt a kereszten 2000 évvel ezelőtt. Amikor Krisztust a szellemi halálból kihozta, akkor minket is megelevenített Ővele. Kihozott minket ebből az állapotból.

Kegyelemből cselekedte ezt, kegyelemből tartattatok meg. Nem tudtunk volna semmit tenni, hogy ez megtörténjen, mert a haragnak fiai voltunk. Isten országában nem voltunk képesek a saját jó cselekedeteinkből besorakozni. *Kegyelemből*, Isten kegyelméből végezte el, hogy megtartattunk, és Vele együtt megelevenített minket. Ez még Jézus Krisztusunknak a pokolban való három napja, amikor megelevenítette Őt a szellemi halálból.

Ezt velünk is megcselekedte, akik Őbenne vagyunk, és utána feltámasztotta. Először a szellemi örök életre hozta elő, újonnan szülte Krisztusunkat, neki is újonnan kellett születni, mert a szellemi halál állapotába került az által, hogy a mi szellemi örökségünket magára vette. A szellemi halállal azonosult a Jézus Krisztusunk. Ahogy Isten Őt *megelevenítette*, ezt velünk is megtette. Ahogy Őt feltámasztotta, azt *velünk is* megcselekedte.

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban:

Vele együtt feltámasztott, így írja. Vele együtt látod-e magad kijönni a sírboltból, Őbenne? Előhozott ebből a halálból. Mindennek meghaltál, ami a bűnnel kapcsolatos. A bűn tirajtatok nem uralkodik. Miként élnénk még abban? – kérdezi a Biblia.

Ha próbálnál benne élni, nem éreznéd jól magad. Ez az igazság. Ha valaki megpróbálna visszamenni, és úgy élni, ahogy régen élt, egyszerűen belül mindig érezné azt a feszítést, hogy nem itt a helye. Nincs békessége, nem jó, nem jó ott lenni. Mert nem oda tartozunk. Mi, akik megszabadultunk a bűntől, hogyan élnénk még mindig abban?

RÓMA 6,2.

2. Távol legyen: akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élnék még abban?

Ott nem érzed többé jól magad. Annyi bankot törhetünk fel, amennyit akarunk most is, csak most már az akarás nincs meg bennünk. Mások lettünk, *új teremtetésekké* lettünk, és ez a Vele együtt való feltámasztás. Ez az új teremtetés csodája. Vele együtt *feltámasztott*, és Vele együtt *ültetett*. Még a feltámasztással nincs vége, hanem egy *hatalmi helyre* lettél felemelve Vele együtt.

Jézust hova ültette az Atya? A jobbára, a *legmagasabb* hatalmi helyre, ami létezik a földkerekségen. A jobbja. Az Atya jobbja. Oda lettél *ültetve*, a mennyekben, Krisztus Jézusban. Halleluja! Ez egy halleluja-Ige. Oda lettél felültetve, felmagasztalva.

Nemcsak hogy kihozott a halálból, hanem ez a megelevenítés, feltámadás egy felmagasztalással is együtt járt. Felemelt magas helyekre, ahol előtte soha nem jártál, soha nem is ismerted, hogy léteznek hatalmi helyek. Kimondhatod a Jézus nevét teljhatalommal, az ellenség remegve fut el. Uralkodhatsz az életben az egy Jézus Krisztus által, oda lettél ültetve.

Mit tettél érte? Kegyelemből van. Semmit nem cselekedtünk érte. Vegyük tudomásul! Egyikünk sem tudta volna kiérdekelni ezt a helyet. Saját erőnkől soha nem jutottunk volna oda. Ezért mondja Isten, hogy az Ő irgalmasságából, irgalmából megkönyörült rajtunk.

És odaadta nekünk ezt a helyet az által, amit Krisztus elszenvedett. Ez a *megváltás*, Ő megszerezte nekünk. Ez az életünk el van rejtve Istenben. Ez a feltámadott, felmagasztaltott, hatalmi helyekre ültetett szellemi életünk.

A Kolosse levél írja. Ez az életünk el van *rejtve* Krisztussal együtt az Istenben. Azt jelenti, hogy szemmel láthatóan, amikor újjászületsz, ebből semmit nem látsz. Semmit nem fogsz látni ebből az első pillanatra, hogy ez megtörtént.

Ezért mondja az Ige azt, hogy növekedjete fel Őbenne. Tanuljátok meg, újítsátok meg az elméteket, hogy ez az élet, ami el van rejtve Krisztussal az Istenben, ez láthatóvá váljék a számotokra! Miközben itt a földön együtt járunk Ővele, ez megláttassék. A Kolosse levél felhívja a figyelmünket:

KOLOSSE 3,1–3.

1. Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülén,

Hányan vagyunk, akik tudjuk, hogy *feltámadtunk*? Egyszerűen ez bizonyosság nekünk. A Szent Szellem bizonyosságot tesz. Bár nem voltunk ott a kereszt lábainál, és nem voltunk a sírboltban, nem láttuk, amikor Jézus kijött a sírból, de a Szellem által tudjuk, hogy megtörtént. Bizonyosságot tesz.

Ezért meri Pál állítani, hogy annak okáért, ha feltámadtatok a Krisztussal, akkor mostantól valahogy másként legyen! Az *odafelvalókat* keressétek! Mit fogunk nyomon követni ebben az életben utána? Mi az, ami megindít majd minket, hogy miket cselekedjünk? Mi az, ami vezérel minket? Milyen indítékokkal fogunk bármit is tenni?

Keresünk valamit. És nem azokat a dolgokat keressük, amit előtte. Mert valami belül teljesen megváltozott. Az Isten *csodája* az új teremtés! Az *odafelvalókat* keressétek! Keresed-e ezt az *örökséget*? Hogy mi van neked elrejtve? Ez egy nyomkövetés.

Uram, szeretnék ebből többet látni, szeretnék ebből többet megtapasztalni! Sőt, valamennyi *áldásban* szeretnék járni, amit elkészítettél nekem a Krisztusban! Ez nekünk egy keresési folyamatnak kell lennie. A szellemünkben, a szívünkben egy *folytonos keresés* van.

Az Ige, ahogy megvilágít minket a szívünkben... Állandóan keresni kell az Úr ábrázatát! Az Ő akarátában vagyunk. Merre megyünk? Mit tegyünk? Az *odafelvalókat* keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülven.

KOLOSSE 3,1–3.

2. Az odafelvalókkal törődjete, nem a földiekkel.

Az nem azt jelenti, hogy többé nem megyünk be a munkahelyünkre, mert semmivel nem törődünk. Ez nem így van. De fontossági sorrendben *Krisztus* legyen az *első helyen*! Az odafelvalókkal törődjél, és akkor ezek mind megadtnak néked, ha ezt a vezérlést meglátod, hogy hogyan működik ez az új élet. Hogy az odafelvalók legyenek az első helyen. Örök vigasztalásunk van, mert az odafelvalókkal törődünk. A Krisztus van a *szemünk előtt*, szüntelen, folyton-folyvást.

3. Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.

Látod, újra itt van, hogy meghaltatok. Halottak voltatok – írja az előző levélben. És most írja, hogy meghaltatok. Elsőre az ember teljességgel rácsodálkozik, hogy hogyan lehet, hogyha holtak voltunk, akkor még utána meg is haltunk? A Szellem által lehet ezt csak megérteni.

Meghaltatok. Ennek a szellemi halál állapotnak, ennek a bűnös mivoltának, a harag fiának, hogy te a harag fia voltál, ennek meghaltál. Ennek az életnek vége, lezárult. A régiek elmúltak ezzel a halállal, ha elismerted, hogy Krisztussal meghaltál.

Meghaltatok, és a ti életetek – ez nagyon fontos – el van *rejtve* együtt a Krisztussal az Istenben. Ez egy szellemi csomag. A mi életünk a Krisztussal az Istenben el van rejtve. Őbenne van ez az élet. Ezt kell kijárnunk. Ezt kell megtanulnunk, ezt az együttműködést, ezt a közösséget, hogy hogyan lehet ezt áthozni ide a valóságba, a kézzelfogható mindennapokban megélni.

Azt az életet, amit adott nekünk, azt a békességet, azt a megnyugvást, azt a teljességet, azt a gyógyulást, ha szükséged van rá, azt az anyagi bővülködést. Minden egyes részét ennek a hatalmas *szellemi csomagnak*, ami ott el van rejtve, meg lehet tapasztalni itt, ebben az életben.

Erre az útra hívott el minket, hogy *Ővele járjunk*, és ezt tanuljuk meg, a drága Jézusban, és erről veszünk még ma kijelentést, hogy a drága világosság, az Ige világossága által hogy juthatunk hozzá ehhez a teljességhez, közelebb és közelebb.

Arra gondoltál-e már, hogy Ő viszont tebenned van elrejtve? Azt se látja a világ, hogy Ő meg tebenned él. Ő is el van rejtve tebenned. Ezek *szellemi dimenziók*. A te életed el van rejtve Őbenne, és Ő pedig el van rejtve, a Krisztus, tibennetek. A dicsőségnek ama reménysége. Mibennünk pedig Ő van elrejtve. De megláttatik, ha vele jársz, megláttatik.

A dicsősége megláttatik. Kiárasztja a dicsőségét. Kiárasztja a szeretetét erre a világra. Ezek szellemi birodalmak. Én *Őbenne*, és *Ő énbenem*. Elrejtve, szellemben. És meghívást kapunk arra, hogy ezt járjuk ki. Hogy *Őhöz méltón járjunk*, hogy gyümölcsöket cselekedjünk, hogy gyümölcsöket teremjünk, a Jézus nevében. Hogy ebben igyekezzünk, és buzgók legyünk a szellemiekben.

Az elhívásunknak ez a része, hogy *meglássa a világ*, hogy velünk ez megtörtént. Hogy mások vagyunk. Mi *újonnan születték* vagyunk. Ha újonnan nem születünk, mondja Jézus, semmiként nem megyünk be Isten országába. Ez egy kötelező dolog. Az az újonnan születés.

Én hívő létemre azt sem tudtam, hogy létezik ez. Soha nem mondta senki, hogy szükség nekem újonnan születnem, 33 éves koromig. Látjátok, hogy nagyon fontos dolgunk van a világban azok felé, akik még nem ismerik? Ezen áll minden. Az *újjászületéssel* lehet oda bemenni, azt a *helyet elfoglalni*, *Őbenne* elrejtve lenni, ez egy születés, egy újonnan születés.

Meghalni Krisztussal, és feltámadni *Ővele*, felmagasztaltatni *Ővele*, hatalmi helyekre. Tovább megyünk a szellemi imádságokban, hogy miként imádkozzuk, hogy ezek jöjjenek, hogy hogyan fogjuk meg Istennek a dolgait, mert nagyon nagy gazdagságot hagyott ránk. Ez egy *szellemi gazdagság*.

Sok ember elmegy mellette, mert ugyan hogyan lehet ezt kézzelfoghatóvá tenni? Mi hasznom lesz nekem ebből? Sok ember így kérdezi. Ha belenézünk, hogy hogyan kell ebben járni, akkor előbbre vagyunk. Azonban, ha egyetlen áldását nem tapasztalnád meg ennek a gazdag életnek, ez akkor is igaz. A Bibliának minden sora *igazság*!

Ő szegénnyé lett, hogy mi az Ő szegénysége által gazdaggá tétessünk. Ezt Ő elvégezte. Hogyan tudjuk azt kijárni, hogy a mi anyagi gazdagságunkat megláthassuk? A Kolosse levél első fejezet írja. Túl nagy lett a csend, ez mindenkit nagyon érdekel. Jézus megfizette az árát ennek. *Teljes árat* fizetett a megváltásunkkal. Teljes árat. Halleluja, ámen. Szela.

Mert ezen el kell gondolkodni! Újabb szellemi imádságok, amiket Pál imádkozik a gyülekezetért. Miért imádkozik, hogy legyen új munkahelyük? Vagy megnyerjék a lottó ötöst? Ilyeneket nem olvasol, viszont helyette olvasol mást.

Kolosse 1,9–11.

9. Ezért mi is, amely naptól fogva ezeket hallottuk, nem szűnünk meg érettetek imádkozni, és kérni, hogy betöltsessetek az Isten akaratának megismerésével minden szellemi bölcsességben és megértésben,

Márpedig azt, hogy elfogadták a Krisztust. Meghallotta Pál, hogy dicsőséges újjászületések voltak köztük, hogy a gyülekezet tagjai lettek. Ezeket az imákat Pál *szüntelen* mondta a *gyülekezet* tagjaiért. Szüntelen imádkozta. Nem egyszer mondta el, hogy legyél áldott, ámen, hanem könyörgések voltak, imádságok. Szüntelen való imádságok.

Látod ezt a buzgóságot Pálban, hogy imádkozott és miért? Imádkozni és kérni, hogy betöltsessetek az Isten *akaratának megismerésével*. Itt van a baj, amikor nem ismerjük, bár a miénk, de *nem tudunk* róla. Nem ismerjük, hogy hogyan vannak Isten dolgai az életünkben. Ezek szellemi dolgok, és szellemiként lehet őket megragadni.

Ezt az *ismeretet* el kell sajátítani, hogy Isten akaratát megismerhessük, különben csak úgy járunk az életben, mint a fejüket vesztett csirkék! Nem fogjuk tudni megragadni az áldásokat, bár a miénk. Erre az ismeretre el kell, hogy jussunk, Isten *akaratának* az ismeretére, hogy miként rendelte a szellemieket a számunkra, hogy azok hogyan működnek az életünkben.

Ez egy szellemi ismeret, és ez nem adódik neked egy nap alatt, hogy megismerd. Ebben folytonosan és szüntelen benne kell járni, és állandóan az odafelvalókra figyelmeztetve, az Igét

olvasni, hogy az Ige megmosson, hogy az *Ige tápláljon*, hogy az Igében meglásd magad, hogy a *világosság* eljőjön hozzád a teljes délig.

Ez egy *együttjárás* Istennel, amely nem jön egy nap alatt. Ezt imádkozza, hogy az Isten akaratának a megismerésével *teljesek* legyünk. Akarod-e megismerni? Ha nem, akkor Isten nem fogja kiskanállal beléd erőltetni. Ott van-e a szíveden, hogy akarod-e megismerni ezeket? Kell hozzá ez a buzgóság, ez a hozzáállás, hogy járjatok méltóan az Úrhoz! Nézd meg!

KOLOSSE 1,9–11.

10. Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és növekedvén az Isten megismerésében;

Lehet járni úgy is, ami nem méltó az Úrhoz azután is, hogy újjászületté. Járhatsz a régi utakon is. Pál imádkozta ezt, szüntelen, hogy *méltóan járjatok* az Úrhoz. Mostantól úgy járjatok, mint akik a Krisztuséi vagytok, hogy ne szégyent hozzatok a névre, a Krisztus nevére!

Méltóan járjatok, hogy emelt fővel tudjatok járni, hogy az Övéi vagytok, hogy megismerje a világ, hogy az Övéi vagytok! Így kell járnunk: „Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére”. Úgy kell járnunk, hogy az tetszésére legyen az Úrnak!

Ebből ki tudod olvasni, hogy úgy is lehet járni, hogy az Úrnak nem vagy a teljes tetszésére. Ő akkor is szeretni fog. Itt arról szól, hogy *ne botladozva* éljete! Erről szól. Úgy járjatok, hogy *megismerjétek* az Ő akaratát, és azt *megcselekedjétek*, hogy tetszésére legyetek az Úrnak, teljes tetszésére! Fokozatok, látod-e?

Mondd ki: teljes tetszésére akarok lenni az Úrnak! Törekedj erre! Uram, ma úgy akarok lépni, járni, hogy teljes tetszésedre legyek. Ha ezt imádkozod, akkor jönnek apró szögekben a fokozatok, hogy jön a *vezetése*, hogy ezt ne így tedd, hanem így. Ezt inkább ne mondd, hanem mondd ezt helyette! Apró kis szögekben való *irányváltások* jönnek az életedre, ha ezt imádkozod. Ezt imádkozni kell! Uram, teljes tetszésedre akarok lenni.

Szükséges, hogy a *szívedből vágyd*, különben nem fog jönni. Élheted az életedet szanaszét is, még akkor is, ha újjá vagy születve. De itt le van írva, hogy neked meg kell ismerned az Ő *akaratát*! Ez szellemiekben megy, minden szellemi bölcsességben és megértésben. A szellemi megértés honnan jön? Az Igéből, a trónterméből, a Szellem által. A Szent Szellem közösségében *időt* kell tölteni vele.

Tegnap fél ötkor még itt imádkoztunk, és akik itt voltunk, onnantól kezdve már tudtunk volna hajnalig imádkozni, mert már nem vettük észre, hogy az idő mennyi. Belemegy az ember oda a Szellemnek a *mélyleges olajába*, ahol már megszűnik az idő, és a test, hogy most éhes vagy, mert akkor már nem leszel éhes.

Akkor nem létezik a test kívánsága, ha belementél annak a sűrűjébe. Oda bejutni az nem egy perc, de ha már benne vagy, akkor már söpör a Szellem, és elvisz oda, ahova kell. Erre időt kell szánni! Akarod-e?

Látod, hogy ez a *gyümölcstermés* visszajön mindig? Arra vagyunk rendelve, hogy gyümölcsöt teremjünk az életünkben. S növekedvén az Isten megismerésében. Elmondhatod-e, hogy jobban ismered Istent, mint tavaly? Bátran el tudod-e mondani? Ha nem, akkor valamit másként kell tenned!

Ezért évről évre az embernek fel kell *mérnie*, hogy közelebb kerültem Őhöz! Jobban ismerem Őt, mint tavaly, szabadabb vagyok. Az Ige *szabaddá* tesz. Van egy szabadság, ami tavaly még nem volt meg nekem. Növekedtem benne. *Növekedtem* az Ő Igéjében.

Ha ezt nem tudod így elmondani magadról, akkor nézd meg, hogy mit kell másként tenned, mert az Úrnak ez az akarata, hogy mi növekedjünk ebben! Növekedjünk az Ő ismeretében, és az akaratának ismeretében! Akkor intenzívebben kell *akarnod* ezt: odaadom magam neked, odaszánom magam neked, Uram, meg akarom ismerni az akaratodat!

Tudni akarom, hogy *jó helyen* vagyok, tudni akarom, hogy jókat cselekszem, tetszésedre vagyok-e? Állandóan tudakozni kell Tőle, hogy a közösségben ez a csatorna meglegyen! Csak magunknak élünk ebben a világban, vagy *Krisztusnak élünk*? Ez kezd egyre keményebb eledel lenni, pedig nem az akart lenni. De nem baj, arra megyünk, amerre a Szent Szellem akarja.

Hogy járjatok méltóan az Úrhoz! Mindenki *vizsgálja meg önmagát*, hogy ahogy jár, az méltó-e az Úrhoz, és ha nem, akkor *segítséget* kell kérnünk Tőle! Ő megsegít és kiemel helyekről, ahol nem kellene lennünk, dolgokból, ahol nem kellene lennünk.

KOLOSSE 1,9–11.

11. Minden erővel megerősítettén az Ő dicsőségének hatalma szerint minden kitartásra és hosszútűrésre örömmel;

Minden erővel megerősítvén, Ő nem hagy ebben egyedül minket, megerősít minket. Minden erővel megerősítettén. Meg vagy erősítve ebben. Ha törekszel, kapsz hozzá *támogatást*, ha törekszel, erre jön az Ő ereje. Ha meg akarod ragadni ezeket, akkor *segítséget* kapsz. Meg leszel erősítve az Ő erejével.

Annál nincs csodálatosabb, amikor érzed, hogy nem a saját erőd által mész, hanem az Ő *ereje* által. A csodatévő ereje, az a szó szerepel itt. *Csodákat munkáló* ereje. Természetfeletti erőből tudsz élni. Nézd meg, hogy nem azt imádkozta, hogy Uram, vedd le róla a hitpróbákat, vagy hozd ki őt ebből, vagy abból!

Ezt az imát is elmondhatjuk természetesen, de Pál azt imádkozta Szellem által, hogy abban, amiben van, adj neki *kitartást*, Uram! Abban, amiben van, adj neki hosszútűrést! Ha az Isten akaratában van, akkor ki tudjon ott tartani.

Ha belekerülünk egy nehezebb helyzetbe, nem biztos, hogy az Úr az első pillanatban ki fog minket venni. Lehet, hogy megengedte, hogy oda valamiért bemenjünk, és ott valamit megtanuljunk az Ő ismeretéből, az Ő akaratának ismeretéből. Kitartást és *hosszútűrést* kért.

Szoktad-e ezt imádkozni a testvérek felett, akik *próbákban* vannak? Uram, adj neki *kitartást*! Uram, adj neki hosszútűrést! Amíg ki nem jön belőle, mert minden utunk győzelem, de *nem minden megpróbáltatás egy napos*, hanem van, amikor hosszabb ideig vagyunk egy helyzetben. Ott mire van szükségünk? Megerősítésre, hosszútűrésre, kitartásra, hogy *gyümölcsöt* tudjunk teremni, meg tudjuk mutatni, hogy hogyan jöttem ki belőle, meg tudjuk mutatni a győzelmünket, az Úr jóságát, az Úr dicsőségét. Ezek szellemi imák.

Még egy rövid szellemi imát megnézünk a Filippi levélben, nagyon hasznos lesz nekünk, hogy egy kicsit orientáljuk magunkat, hogy hogyan imádkozzunk magunkért, és a szeretteinkért szellemi imádságokat. És ez alatt most nem a nyelvek imádságát értem, mert akkor szellemben imádkozunk, nyelveken.

Ezek szellemi imádságok, a szent nyelven, a *Biblia nyelvén*. Ha akkor megálltak a Krisztus Testében, akkor ezek most is nagyon jól *uralkodó imádságok*, gyümölcsöt termő imádságok, és hatalmas *szellemi erejük* van, mert a Szent Szellem ihlette őket. A Filippi levélben hogyan imádkozik Pál a drága szentekért, a szentek seregéért?

FILIPPI 1,9–11.**9. És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban és jobban bővül-ködjék ismeretben és minden megértésben;**

Hol kezd? Jártok-e szeretetben? Nézd meg, mi fog bővölködni, ha szeretetben jársz? Mi lesz az, amit Isten hozzá tud tenni, ha törekszel a szeretetre? Ott kezdődik, az első, hogy *szeretetben járjatok*, és ha ezt megteszed, az Úr az ismeretben és a megértésben fog téged bőségre vinni. Ha törekszel a szeretetre, és az van a szemed előtt, akkor helyzeteket meg fogsz érteni, át fogsz látni. Ebben a megértésben, az Úr ismeretében növekedni fogsz.

10. Hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára;

Miért kapod meg ezt a megértést? Hogy *megítélhess* dolgokat, hogy ne essél bele minden csapdába, hogy ne okatlanul éld az életedet, ne meggondolatlanul. Azt írja, hogy megítélhesd, egy szellemi *megítélő képesség* legyen feletted. Miért? Hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz, és mi a jó. Vagyis te rálátsz arra, ha kezdesz szellemi lenni, hogy mi az, ami helyes az Úr szerint, és mi az, ami nem. Mi az, ami jó, és mi az, ami nem.

Látod, mit fogsz *kapni* az által, ha ezeket imádkozod? Egy szellemi *megítélő képességet*, egy *rálátást* fogsz kapni helyzetekre. Nem erre vezet a Szent Szellem, hanem a másik irányba. Egy *rossz döntés kihat* az életünkre, tíz, húsz, vagy akárhány évre. Ezeket igenis imádkozni kell, hogy megmossa, hogy átmossa az életünket, hogy *jó döntéseket* tudjunk hozni!

Hihetetlenül fontos a gyerekeink életében is. Nagyon-nagyon fontosak. Ezek szellemi imádságok. Imádkoznunk kell ezeket! Egy szellemi ember *átlátja*, hogy mi a rossz és mi a jó, és meg tudja ítélni. *Nem egymást ítélgatjuk*, látod? Nem! Azt írja, hogy idő előtt semmit ne ítélgetek, de ha a helyzetre te kapsz egy szellemi rálátást, akkor fogod tudni, hogy neked mi a jó, és mi kevésbé, és mi a rossz. Fogod tudni.

Hogy legyetek tiszták, és *botlás nélkül* valók – nézz ide! –, imádkozod-e ezt a gyülekeze-tedért, egy családtagodért, a gyerekeidért? Legyenek tiszták és botlás nélkül valók! Legyenek szeplőtelenek! Legyenek szentek! Úgy ragyogjanak, mint a csillagok! Imádkozod-e ezt? Le-gyenek szentek, és szeplőtelenek, tiszták, és botlás nélkül valók a Krisztus Jézusnak napjára!

Krisztus napja eljön, amikor az Úr mindeneket megítél. Ha várod az Úr eljövételét, az hoz egy nagyon *egészséges istenfélelmet* az életedre, hogy jön a számonkérés napja. Egy napon mindannyian odaállunk az Ő ítélőszéke elé, hogy elvegyük a *jutalmainkat*, a dicsérteinket.

Majd mindenki meglátja, mit vesz el, én többet nem mondok erről. De igyekszünk, hogy ott jó dolgokat kapjunk, hogy az Úrnak mosolyát kiérdemeljük. Egy buzdítás kell, hogy legyen bennünk, hogy igenis a mai napon azokat a döntéseket hozom meg, amit később nem kell megbánnom.

Ezt naponta elimádkozom én magam: Uram, segíts nekem, hogy senkinek semmi olyat ne mondjak, amit később megbánnék! Mert, ha megbánom, akkor az Úr megbocsát. És ne is tegyek olyat, és ne is mondjak olyat!

Ehhez az embernek egy *szellemi éleslátásra*, szellemi figyelésre van szüksége, hogy ezek-től távol tudjon maradni. Oda ne is menjünk be, amit később meg kell bánnunk! *Bölcsen járjuk* az útjainkat, a Jézus nevében!

11. Teljesek lévén az igazságnak gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az Isten dicsőségére és magasztalására.

Termünk gyümölcsöket az életünkben? Azt kívánja nekünk az Ige, hogy teljesek legyünk, hogy mindazt megcselekedjük, amire el lettünk küldve. Ami meg van írva rólunk az Efézus 2,10-ben, mindazokat megcselekedjük! Ezt imádkozza Pál értük, hogy *teljesek* legyenek az igazságnak gyümölcsével. Te kívánod-e, hogy teljes legyél?

Törekzel-e arra, hogy sok gyümölcsöt *teremjél*, hogy az Úr örömére legyél, hogy meg tudd *különböztetni*, hogy mi a helyes, és mi nem? És most ne kárhoztasd magad, ha ezt hallod, hanem ha ráláttál valamire, aminek nem úgy kéne lennie, ahogy van, akkor *kérj segítséget*, az Úr segíteni fog! Az Úr *kivezet* ezekből, mert Ő gyönyörködik benned.

Azzal, hogy keresed Őt, már *gyönyörködik* benned. Azzal, hogy törekzel a jobbra, már gyönyörködik benned. Gyönyörűsége vagy az Úrnak, ezt látnod kell. Ő tökéletesnek lát téged a Krisztuson keresztül, és a hit szemével tekint téged.

A te dolgod pedig, hogy ez az *élet*, ami ott el van rejtve Őbenne, a gyakorlatban kivitelezhető legyen, a Jézus nevében. Nem szűnünk meg ezeket imádkozni az életünk felett. Jelentsük ki! Szorgalmasak leszünk. Szüntelenül imádkozzuk ezeket!

Hagin elmondta, hogy volt egy rokona, a testvére talán, akiért imádkozott, böjtölt évek hosszú során, és nem akart bejönni a Krisztus Testébe, csak rosszabb és rosszabb lett a helyzet. Komoly böjtöket folytatott érte, és egyszer megkapta azt a megvilágosodást, hogy kezdje el érte imádkozni az Igét. Az Efézus 1-ben és 3-ban levő rövid szellemi imákat.

Ma már oda nem megyünk el, de ott is találsz két nagyon gazdag és fontos szellemi imarészt. Azokat elkezdte imádkozni. Nap mint nap imádkozta, és egy nagyon rövidke idő elteltével újjászületett, és bejött a Királyságba. Ez nekünk egy nagy tanulság, ha elkezdjük imádkozni Isten Igéjét így az életünkre.

Nem kellene hosszú imádságok ahhoz, hogy a dolgok megváltozzanak, csak kérd meg az Úrtól, mi az a rész, ami neked kell a helyzet felett *szólnod*, az a rhéma, és azt kezd el rendszeresen imádkozni és sulykolni a helyzetre! Kifeszíteni a hit pajzsát arra a helyzetre, és ha a nyilakat kilövi, annak úgy kell lennie, az nem lehet másképp!

Ha elkezdesz folytatni egy *intenzív hitharcot*, akkor annak a helyzetnek meg kell oldódnia! Nem fogjuk odaadni a fiainkat a kábítószernak, és nem fogjuk odaadni a gyermekeinket ennek a világnak, hanem a mi fiaink fényleni fognak, mint a csillagok e világon, ékességben, dicsőségben!

Ahogy írja az Ige, hogy legyenek *feddhetetlenek* és tiszták, mint Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult, és elvetemedett nemzetség között! Ott nőnek fel a fiaink abban a világban, ahol azok a dolgok folynak, amikről tudjuk, hogy nem kedvesek Istennek. Tudod, mi fogja egyedül *megvédelmezni* őket, hogy ne essenek oda bele? Ha az *Igét* imádkozzuk, ezeket az igeverseket. Ezek fel vannak *kenve* arra, hogy amiről szólnak, azokat Isten *megcselekedje*.

Kik között fényletek, mint csillagok a világon. Nekünk tudnunk kell, hogy *világosságot hordozunk* ebben a világban. Tudod, mikor tudod meg, hogy milyen fényes egy csillag? Ha besötétedik! Nappal egy csillagot sem látsz, de ha jön a sötétség, akkor meglátszik rajtad, milyen a fényességed.

A sötét égbolton ragyognak a csillagok. Minden csillagnak más a fényessége, de világosságot ragyognak a sötétségben. Így kell nekünk ragyognunk ebben a világban, Isten világosságát. Erre van az elhívásunk.

Pál nem csak *másokért imádkozott*, hanem az egyik helyen azt kéri a szentektől, hogy ti is *imádkozzatok értem*. Ez egy nagyon megragadó rész. Pál nem mondta, hogy értem senki ne imádkozzon! Ilyet soha nem hallottál tőle. Imádkozott a Testért, a szentekért, és utána azt mondta, hogy ti is imádkozzatok értem.

Buzgón könyörögjete, értem, imádkozzatok, hogy adassék nékem szó számnak megnyitásokor, imádkozzatok, hogy az Evangéliumra ajtók nyíljanak! Igenis számított a szentek imáira, számított a krisztusi Test imáira, és felhívta a figyelmüket arra, hogy imádkozzanak.

Az egyik helyen itt a Róma 15-ben nagyon megkapó, pár sor az egész, rendszeresen lehet imádkozni egy szolgálat előtt, mielőtt kimész.

RÓMA 15,29–31.

29. Tudom pedig, hogy mikor hozzátok megyek, a Krisztus Evangéliuma áldásának teljességével megyek.

Vagyis egy szolgálatra készül, meglátogatni a rómabeli testvéreket. Létezik olyan szolgálat, hogy Isten odaadta neked mérték nélkül a Szellemet, és még, és a teljességében szolgálsz? Létezik, le van írva. Törekszünk-e rá, amikor kimegyünk szolgálni, hogy a Krisztus Evangéliuma *áldásának teljességével* menjünk? Abban minden ott legyen, amit Isten elrendelt nekünk.

30. Kérlek pedig titeket atyámfiai a mi Urunk Jézus Krisztusra és a Szellem szerelmére, tusakodjatok velem együtt az imádkozásokban, én érettem Isten előtt,

Nézd meg! Pál kéri a szenteket. Pál tudta, hogy szüksége van a szentek könyörgésére, hogy *célba érjen*. Ezek a tusakodások azt jelentik, hogy lesz ellenállás. Ha elkezdesz imádkozni, fogod érezni, hogy úgyis hiába imádkozol, úgysem történik semmi. Úgyis ez már eldőlt dolog, nem lesz ebből semmi!

De te *tusakodj*, ne hagyd magad, ne hagyd, hogy a hitedet elnyomják! Tusakodjál, menj előre, jelentsd ki, hogy a te *hited* gyümölcsöt *terem*! A könyörgéseidben tedd oda magad teljesen! Lásd azt a helyzetet, hogy megvan, tusakodjál! Látod ezt a hitharcot? Ez egy *hitharc*.

Amikor *felemeljük a hangunkat*, az nem véletlenül van, hanem a Szent Szellem által. Tusakodásokra hívja Pál őket. Gyertek velem és tusakodjunk, hogy áttörés legyen, hogy győzelem legyen! Akárhogy látszik most, nem adjuk fel! Ez a tusakodás, erre szólítja őket.

Pálban volt annyi alázat, hogy kijelentette: igenis kellenek értem is a könyörgések. Ez egy *alázat*, és nem hitetlenségből van, hogy jaj, imádkozz értem! Az egész Testnek együtt kell dobbannia, hogy Isten akarata előjöjjön, együtt kell ezt a tusakodást elvégezni imádságban!

Én érettem – mondja Pál – igenis kell könyörgés, hogy megcselekedhessem azt, amire Isten megragadott. Itt téged is hív ebben a részben imádkozni. Ahogy Pál akkor felszólította a testvéreket, úgy a Szent Szellem ma is szólít téged, gyere tusakodni, gyere imádkozni, gyere be, és nyomjad a hitedet, és jelentsd ki, hogy úgy van, és ne a láthatókra tekints.

És az Evangélium igenis *terjedni* fog, bármilyen ellenállásba ütközik! Tusakodást jelent. Ez egy erőteljes *hitnyomulás* ez a tusakodás. Nem adjuk fel! Ha úgy tűnik, hogy egy ajtó bezárult, nem engedünk, tusakodunk!

31. Hogy szabaduljak meg azoktól, akik engedetlenek Júdeában, és hogy az én Jeruzsálemben való szolgálatom legyen kedves a szentek előtt;

A *gyülekezetbe* nem kell mindenkinek bejárni, ebből az következik. Azok jöjjenek, akik *alkalmasak*. Egy másik helyen Pál azt mondja, hogy az *alkalmatlanok elkerüljenek*. Ez most nem rólatok szól, mert ti, akik eljöttetek, csodálatos egységben vagytok.

De van, amikor egy ember bejön, és több gond van vele az öt év alatt, mint egy másik báránnyal, aki húsz éve jár, és egyetlenegyszer nem kellett vele foglalkozni semmiért. Vannak olyanok, akiknek a *jelenléte* [szellemisége] nem a gyülekezetbe való. Ezekért is imádkozni kell.

Pásztor, imádkozd ezt, ha a *nyájadban* gondok vannak, Isten fogja tudni, hogy ki az, akinek *máshova* kell költöznie! Elköltözik hirtelen, elvégezte az Úr az imádat. Mert nem a többiek épülésére volt az ő jelenléte, *elragadozza* a bárányokat, elviszi őket erre, elviszi őket arra. Gyere ide, ezt a könyvet olvasd el! Nem épülésre van. Több bajod van vele, mint másik tízzel, ezt is imádság rendezi el. Tessék imádkozni értük!

Az én szolgálatom legyen kedves a szentek előtt. Amikor megyek, akkor *örömben* legyenek, amikor megyek, akkor *ajándékokat* kapjanak, ha megyek, akkor a szabadság törvénye legyen, a Szellem szabadsága, legyenek gyógyulások, világosságok, megértések, szikra a szívekben! Ezt imádkozzátok!

Ha el kell menned, mindig örömben legyél! Ha menned kell *szolgálni*, örömben tudjál menni! Hagyd el a gondokat, a bűt, a bánatot, a sóhajt, hogy örömmel tudj menni! Mindent a hátad mögé vess, és örömmel tudj menni! Ehhez imádság kell!

Hagyd otthon, ami nem a szolgálatra való, azt magad mögött hagyd! Te örömmel menj ki evangelizálni, hogy az *öröm látszódjon* rajtad, hogy te az Úré vagy! Az látszódjon rajtad! Ezt megkérem, hogy minden szolgálóért, aki a közeledben van, imádkozd el, hogy örömmel menjen szolgálni, és ne belefásultan!

Láttunk belefásult szolgálatokat, nincs szomorúbb nála. Megtörve, belefásultan, célok nélkül. Nem, hanem Isten akaratából megyünk, és örömmel. Tessék kijelenteni, hogy Isten akaratából, és örömmel megyünk szolgálni. Ha így mégy, tudod, mi lesz a vége? Egy *megújulás*. Megjártad a hosszú utat, hazajöttél, és nem érzed, hogy fáradt vagy.

Ez lehetséges, ha szellemben vagy. Egy megújulás, hogy megújultan mész vissza a szolgálatból, ezt kívánom nektek, evangélistáknak, pásztoroknak és mindenkinek! Megígéritek-e, hogy fogjátok ezt imádkozni?

Nem azt mondom, hogy első helyen értem, de értem is, és a pásztorodért, és mindenkiért, akit szolgálatban látsz. Fogod-e imádkozni buzgón? Meg fognak változni akkor a szolgálatok. Nem fáradnak, és nem lankadnak, az imádság hozza ezt. Az imádságot nem lehet félretenni!

Ezek voltak ma a szellemi imádságok, és még nagyon sok van a Bibliában. Elhatároztuk a szívünkben, hogy buzgóbbak leszünk ezekben. Ha így van, felteszed a kezed? Dicsőséggel legyen Istennek, mert akkor nem volt hiába.

Buzgók leszünk az imádságokban, tusakodni fogunk az imádságokban, előre megyünk, gyümölcsöket termünk, nem lankadunk! Meglátjuk, mi a jó, és mi nem, mi a helyes, és mi a helytelen! Kívánom a mai felkenetéseknek is, a pásztoroknak, hogy buzgók legyetek az Úr dolgában munkálkodván mindenkor! Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.